

tage de meget bebyrðende andre officielle Bekjendtgjørelser, som de paa ingen Maade anse det for at være Imagen værd at optage. Det er netop det, der er Tilfældet med de Blade, den ærede Ordfører nævnte, men derimod ingenlunde, at de optage Alt fuldstændigt.

Formanden: Der er indtegnet 8 Talere, men da det vil være ønskeligt at tilendebringe Sagen idag, tør jeg maaske anmode ærede Talere om at tage skjønfont Densyn hertil.

Sjörning: Den ærede Ordfører bemærkede med Rette, at den Tanke, som Udvalgets Flertal her er fremkommet med, ikke er ny, idet den oftere har været fremsat og drøftet, men derimod er det vist ikke ganske med Rette, naar den ærede Ordfører udtalte, at denne Tanke havde fundet Tilslutning hos en tidligere Regjering. Det, som nemlig en tidligere Indenrigsminister udtalte sig for, var at optage de retslige Rundgjørelser i et Regjeringsblad, og dette indeholdes jo ogsaa i det nu forelagte Regjeringsforslag, nemlig som et Alternativ, som en Nødvet, man vil indslaa, hvis Berlingste Tidende ikke vil være rimelig. Det derimod som er det Glændommelige ved Flertallets Forslag, er, at hele Ministerialtidendens Indhold skulde optages i det samme Blad, hvori de retslige Rundgjørelser skulle indeholdes, og denne Tanke har Regjeringen altid, hver Gang den er fremkommen, bestemt modsat sig. Jeg har ligeledes flere Gange hørt Velighed til at udtale mig imod denne Tanke, og jeg kan forsaavidt gjerne henholde mig dertil. Den Betragtning, jeg tidligere gjenagne Gange har gjort gjældende, er den, at det er upraktisk at slaa disse to Ting sammen, idet de retslige Rundgjørelser søge et ganske andet Publikum end det, som Ministerialtidendens Indhold vedkommer; de søge nemlig de almindelige Forretningsfolk, og det er derfor naturligt, at de komme frem som Bestanddele af de almindelige og udbredte Dagblade. Ministerialtidendens Indhold interesserer derimod ikke de almindelige Forretningsfolk, det interesserer nærmest Embedsmænd og andre offentlige Myndigheder, og det er derfor hensigtsmæssigt, at det tilbringes disse som et Hele og noget Særskilt for sig. Det er som sagt upraktisk at slaa disse to Ting sammen, og det vil ganske sikkert, som den ærede foregaaende Læser (Mort) mere udførligt har paapeget, være en meget lidet fordelagtig Entreprise at udgive denne Statistidende, som skal have dette uensartede, men særdeles tørre og kjedsommelige Indhold. Den Indtægt, som denne Entreprise kan gjøre Regning paa, er Betalingen for Avertissementer, og den bliver vel ikke saa stor, naar man netop slaar paa, at den skal sættes ned, og Indtægten af Abonnemnt kan den neppe regne synderlig paa, thi det vil vist være saare saa, der ville holde dette Blad eller betale derfor. Det vil koste Ud-

stilligt at udgive et saadant stort Blad, hvilken Format man end forøvrigt maatte have tænkt sig, at det skulde have, om det skulde være Oktav, som Ministerialtidenden, eller i Dagbladsformat; men der er ogsaa andre særlige Udgiftsposter, der betyde ikke saa ganske lidet, og til hvilke der nødvendigvis maa tages Densyn. Det vil nemlig være nødvendigt at holde et Kontor her i Byen paa et godt Strøg, hvor man kan indlevere Avertissementer, og det vil ikke være tilstrækkeligt, at der er en Udgiwer, nei, der maa være et fast og maaske ikke saa lidet talrigt Redaktionspersonale, thi paa dette Kontor maa der altid være Folk tilstede, som kunne modtage Bæsteb. Jeg tror saaledes, at det er saa langt fra, at man vil skaffe Statskassen nogen Indtægt ved at gaa denne Vej, at man tværtimod vil volde den en meget betydelig Udgift, og det Densyn, der ganske vist fra først af har været det, der mest er kommet til Orde ved denne Sags Ordning, vil saaledes efter dette Forslag ganske træde i Baggrunden. Det er imidlertid Noget, som jeg til Nød kunde finde mig i, naar saa til Gjengjæld det andet Formaal ved denne Sags Ordning, nemlig Densynet til at skaffe Bekjendtgjørelserne en Udbredelse, der var saa stor som mulig, blev opnaaet saa meget desto fyldigere; men det er jo rigtignok meget langt fra, at det vil ske, og det forekommer mig meget mærkeligt, naar det ærede Flertal i Begyndelsen af sin Udvikling i Betænkningen udtaler, at det ikke kommer saa meget an paa at skaffe Statskassen en Indtægt, som paa at Rundgjørelserne faae den størst mulige Udbredelse blandt det Publikum, for hvilket de have Interesse, og det ærede Flertal saa giver denne Tanke et praktisk Udtryk ved at stille et Forslag, hvorefter man med temmelig stor Sandsynlighed kan sige, at disse Rundgjørelser ikke ville blive læste af dem; de vedkomme. Det vil nemlig være meget usikkert, om disse Bekjendtgjørelser ville blive læste, naar de komme ind i et saadant Blad, som udgives her i Kjøbenhavn, og som har et uensartet, tørt og kjedsommeligt Indhold, saaledes at meget saa ville holde det. Flertallet venter nu vel heller ikke, at selve dette Blad skal komme saa meget omkring; men til Gjengjæld tror Flertallet, at de andre Blade ville kappes om at optage Indholdet, forsaavidt det vedkommer den enkelte Egn eller Kred, og derved det andet Formaal naas; men det tvivler jeg meget om. Der er ganske vist Blade, som kunne være ivrige til paa en vis Tid at optage Sligt, nemlig naar de ere i deres Begyndelse, naar det gjælder om at skaffe sig en Støtte, en vis Udbredelse, og de derfor nødfages til at anstrenge sig paa forskjellig Maade for at tæfkes Publikum; men derimod tvivler jeg meget paa, at de velsunderede og meget udbredte Blade ville indlade sig derpaa. Naar det imidlertid saaledes bliver meget usikkert, om disse Bekjendtgjørelser ville blive bragte omkring i de